

Devrim Yolu

Theodore Kaczynski

2008

Devrim bir akşam yemeği değildir.¹

Mao Zedong

Büyük bir devrim yaklaşıyor. Devrim için gerekli ön koşulların çoktan yaratıldığı anlamına gelir bu. Bu devrimin sonuca varıp varamayacağı tamamen devrimcilerin cesaretlerine ve kararlılıklarına bağlı olacak.

Devrim² için gerekli önkoşullar ise şunlardır: Toplumdaki egemen sınıfların değerleriyle çelişmekte olan değerlerin güçlenmesi ve mevcut toplum yapısı çökmeden bu yeni değerlerin gerçekleşmesinin imkânsız olduğunun anlaşılması.

Bu koşullar karşılandığı zaman yeni değerler ile mevcut yapının sürdürülmesi için gerekli olan değerler arasında uzlaşmayla sonuçlanamayacak bir çatışma ortaya çıkacaktır. İki değer sistemi arasındaki gerilim büyüyecek ve artan gerilim yalnızca ikisinden birinin nihai yenilgisi ile çözülebilecek. Yeni değerler sistemi yeterince kuvvetli olursa galip gelebilir ve mevcut toplum yapısı ortadan kalkar.

Modern zamanların en büyük iki devrimi - Fransız ve Rus Devrimleri - bu şekilde ortaya çıkmıştır. Böyle bir değer çatışması bugünkü toplumuzda da kendini göstermeye başladı. Çatışma yeterince kızıştırsa tarihin göreceği en büyük devrime yol açacaktır.

Modern toplumun çekirdeği de diğer her şeyin bağlı olduğu kilit unsur da teknolojidir. Teknoloji, modern insanın yaşam tarzını belirleyen temel faktör ve modern tarihteki nihai güçtür. Bu söylenen, birçok bilgili düşünürün açıktan görüşüdür³ ve buna katılmayan ciddi tarihçi bulunabileceğinden şüpheliyim. Bunu söylemekle beraber, teknolojinin modern

¹ "Report on an Investigation of the Peasant Movement in Hunan," in *Selected Readings from the Works of Mao Tsetung* [=Zedong], Foreign Languages Press, Peking, 1971, page 30.

² As used in this article, the term "revolution" means a radical and rapid collapse of the existing structure of a society, intentionally brought about from within the society rather than by some external factor, and contrary to the will of the dominant classes of the society. An armed rebellion, even one that overthrows a government, is not a revolution in this sense of the word unless it sweeps away the existing structure of the society in which the rebellion occurs.

³ Karl Marx maintained that the means of production constituted the decisive factor in determining the character of a society, but Marx lived in a time when the principal problem to which technology was applied was that of production. Because technology has so brilliantly solved the problem of production, production is no longer the decisive factor. More critical today are other problems to which technology is applied, such as processing of information and the regulation of human behavior (e.g., through propaganda). Thus Marx's conception of the force determining the character of a society must be broadened to include

dünyada belirleyici faktör olduğu çıkarımını yapabilmek için uzmanlara başvurmak zorunda da değilsiniz. Etrafına bir bakın, bunu kendin de görebilirsin. Çeşitli sanayileşmiş ülkelerin kültürleri arasında daha önceden var olan büyük farklılıklara rağmen, bu ülkelerin hepsi artık ortak bir kültüre ve ortak bir yaşam tarzına doğru hızla ilerliyor ve bunu ortak teknolojileri aracılığıyla yapıyorlar.

Modern toplumun merkezinde teknoloji yer aldığından dolayı - diğer her şeyin de bağımlı olduğu teknoloji - değerlerin hızla ilerleyişi, teknolojik sistemin ihtiyaçlarıyla hiç uyuşmaz ve devrim için ön koşulları oluşturmaya yarar. Şu an bu tür bir durum yaşıyoruz.

Elli yıl önce ben çocukken, teknolojiye gösterilen samimi yaklaşımlar ve tutku neredeyse evrenseldi. Teknolojiye düşmanlığım 1962’de başladı ama bu duruşumu açıkça göstermeye cesaret edemedim çünkü o günlerde neredeyse herkes, ancak balta girmemiş ormanlardan bir delinin ya da İncille kafayı bozmuş birinin teknolojiye karşı gelebileceğini düşünüyordu. Artık o zamanlarda bile teknoloji hakkında eleştirel şeyler yazan birkaç düşünür olduğunu biliyorum. Ama yine de nadir görülüyorlardı ve ben neredeyse 30 yaşına gelene kadar kendilerini adam akıllı göstermediler bile. Teknolojiye karşı çıkan benden başka insanlar olduğunu hiçbir zaman bilmedim.

O zamanlardan günümüze uzanan süreçte teknolojiye karşı tutumlarda derin değişiklikler oldu. Tabii toplumumuzdaki çoğu insanın teknolojiye karşı herhangi bir duruşu da yoktur çünkü teknolojiyi bu şekilde ele almak boş bir iştir onlar için. Reklam endüstrisi onlara yeni bir teknolojik saçmalık satın almaları gerektiğini dayatırsa onu satın alırlar ve onunla oynarlar, ancak bu dediklerimizi hiçbir zaman düşünmeyecekler. Teknolojiye yönelik tutumlardaki değişim, içinde yaşadıkları toplumu ciddi şekilde ele alan bir azınlık içinde gözlemlenebilir.

Bildiğim kadarıyla, hâlen teknolojiye sempatik olan tek insanlar, bilim adamları, mühendisler, şirket yöneticileri ve askerler gibi bir şekilde bundan kâr çıkarabilecek olanlardır. Çok daha fazla sayıda insan ise modern toplum hakkında şüpheci konumdadır ve kurumlarına olan inancını kaybetmiştir. En aşağılık adayların sofistike propaganda teknikleriyle halka satılmaya çalışılacağı bir siyasi sisteme artık saygı duymuyorlar. Bize çöp yediren elektronik eğlence endüstrisinin ne halt olduğunu artık biliyorlar.

all of technology and not just the technology of production. If Marx were alive today he would undoubtedly agree.

Okula giden çocukların sınıfta uysal dursunlar diye uyuşturulduklarını (Ritalin vb.) biliyorlar, çeşitli türlerin anormal bir oranda soylarının tükendliğini, çevre felaketinin hiç olmadığı kadar gerçek olduğunu ve teknolojinin bizi tamamen felaket sayılabilecek yollarla pervasız bir hızla bilinmeyene sürüklediğini biliyorlar. Fakat teknolojinin ağır gücünün durdurulabileceğine dair umutları olmadığı için olaylara kayıtsızlaştılar. Teknolojik ilerleme ve sonuçlarının kaçınılmaz kötü olduğunu kabul ediyorlar ve geleceği düşünmemeye çalışıyorlar.

Tabii aynı zamanda da tekno-endüstriyel sisteminin dünyaya yaptığı korkunç şeylerle yüzleşmeye istekli genç insanların sayısı giderek artıyor. Tekno-endüstriyel sisteminin dayattığı değerleri reddetmeye ve onları karşılarıyla değiştirmeye hazırlar. Fiziksel güvenlik ve konfordan, Disney falan oyuncaklarından ve sorunlara teknolojinin sağladığı kolay çözümlerden vazgeçmeye istekliler. Komşusunun sahip olduğundan daha fazla ve daha iyi maddi mallara sahipler diye gelecek bir statüye ihtiyaçları yoktur. Bu zerre maneviyatı olmayan kof değerler yerine, teknoendüstriyel yaşam tarzını oluşturan tüketim çılgınlığını reddedip ılımlı bir yaşam tarzını benimsemeye hazırlar; modern insanın korkak köleliği yerine cesarete sarılıyorlar ve bağımsızlığı tercih ediyorlar; ve hepsinden önemlisi, insanın doğa üzerindeki kontrolünün teknolojik idealini bir kenara atmaya ve onun yerine, yüz milyonlarca yıllık evrimde kendini gösterdiği gibi özgür ve vahşi olan Dünyamız üzerindeki tüm yaşam formlarına saygı duymaya hazırlar.

Bu tutum değişikliğini bir devrimin temelini atmak için nasıl kullanabiliriz?

Görevlerimizden biri, açık olmak gerekirse, yeni değerlerin büyümesini teşvik etmek ve teknoendüstriyel sisteme aktif muhalefeti alevlendirecek devrimci fikirleri olabildiğince yaymaktır. Ancak fikirleri yaymak kendi başına çok da etkili olmaz. Devrimci fikirlere maruz kalan bir kişinin tepkisi ne olurdu hayal edin. Diyelim ki konuştuğumuz kişi teknolojinin dünya için ne denli tehlikeli olduğunu duymaktan yahut okumaktan bıkmış, ancak daha iyi, daha zengin, daha tatmin edici yaşam tarzlarının mümkün olduğunu öğrenmekten umutlu ve motive hisseden bir insan. Sonra ne olacak?

Belki hiçbir şey. Devrimci fikirlere olan ilgiyi sürdürmek için insanların bu fikirlerin gerçekten hayata geçirileceğine dair umutları olmalı ve fikirlerin uygulanmasına kişisel olarak katkıda bulunabilme fırsatına sahip olmalıdırlar. Devrimci fikirlere maruz kalmış bir kişiye, teknolojik

sisteme karşı yapabileceği pratik bir şey sunulmazsa ve umudunu canlı tutmak için dikkate değer hiçbir şey yoksa o kişi muhtemelen ilgisini kaybedecektir. Devrimci mesaja daha fazla maruz kalındıkça, daha fazla kez tekrarlandıkça kişinin üzerinde giderek daha az etkiye sahip olacaktır ve sonunda tamamen kayıtsız hale gelecek ve teknoloji sorunu hakkında daha fazla düşünmeyi reddedecektir.

İnsanların ilgisini çekmek için devrimciler onlara önemli bir şeylerin olduğunu göstermek zorundadırlar ve insanlara devrime giden yolda aktif olarak katılım fırsatı vermelidirler. Bu nedenle etkili bir devrimci hareket, sistemi değiştirebilecek bir hareket, ilgili insanların devrimin yolunu hazırlamada aktif rol alabileceği veya bunun uğruna işbirliği içinde çalışabilecekleri bir hareket olmalıdır. Böyle bir hareket, fikirlerin yayılmasıyla eş zamanlı büyümezse fikirler nispeten faydasız olacaktır.

Bu nedenle devrimcilerin şimdiki en önemli görevi, etkili bir hareket inşa etmektir.

Devrimci bir hareketin etkinliği sadece ona mensup insanların sayısı ile ölçülmez. Bir hareketin sayısal gücünden çok daha önemli olan, tutarlılığı, kararlılığı, iyi tanımlanmış bir hedefe bağlılığı, cesareti ve ısrarıdır. Bu niteliklere sahip olan şaşırtıcı derecede az sayıda insan, yalpalayan ve kararsız çoğunluktan daha ağır basabilir. Örneğin, Bolşevikler hiçbir zaman sayısal olarak büyük bir parti olmadılar, ancak Rus Devrimi'nin izlediği yolu belirleyenler onlardı. (Bolşeviklere hayranlık DUYMADIĞIMI hemen ekleyeyim. Onlara göre insanlar sadece teknolojik sistemdeki dışliler gibi değerliydi. Fakat bu Bolşevizm'in tarihinden ders çıkarmayacağımız anlamına gelmez.)

Etkili bir devrimci hareket, kamuoyu hakkında çok fazla endişe duymayacaktır. Tabii devrimci bir hareket, iyi bir sebebi olmadığı sürece de kamuoyunu rencide etmemelidir. Ancak hareket, halkın suyuna gitmek için temel ilkelerinden asla ödün vermemelidir. Kamuoyuna hitap etmek kısa vadede avantaj sağlayabilir ancak uzun vadede hareket, ilkelerine sert bir şekilde sadık kalırsa, bu ilkeler ne kadar popüler olursa olsun ve olasılıklar harekete karşı olsa bile, temel konularda sisteme karşı kafa kafaya gitmeye istekli olursa, başarı şansına sahip olacaktır. İşler zorlaştığında geri adım atan veya taviz veren bir hareketin tutarlılığını kaybetmesi veya karakersiz, pasif bir reform hareketine dönüşmesi muhtemeldir. Hareketin bütünlüğünü korumak ve cesaretini kanıtlamak, halkın iyi niyetini korumaktan çok daha önemlidir. Halk dönektir ve iyi niyeti düşmanlığa dönüşebilir, bir gecede her şeyleri değiştirebilir.

Devrimci bir hareketin ihtiyacı olan şey sabır ve sebatır. Devrim fırsatının gelmesi için birkaç on yıl beklemek zorunda kalınabilir ve bu on yıllar boyunca devrimin yolunu hazırlamakla meşgul olunmalıdır, Rusya'daki devrimci hareketin yaptığı buydu. Sabır ve sebat genellikle uzun vadede karşılığını vermeye başlar. Tarihte, taraftarlarının ısrarlarıyla, yenilgiyi kabul etmeyi reddetmeleriyle zafere gitmiş birçok hareketin örneği var.

Devrim fırsatı beklenmedik bir anda da gelebilir ve devrimci hareket bunu akılda tutup her zaman hazır olmalıdır. Bolşeviklerin kendi hayatlarında hiçbir zaman bir devrim görmeyi beklemedikleri ancak hareketleri olası bir değişime hazır olduğundan Çarlık rejiminin öngörülemeyen çöküşünü ve ardından gelen kaosu etkili bir şekilde kullanabildikleri söylenir.

Her şeyden önce devrimci bir harekette cesaret olmalıdır. Modern dünyayı değiştirecek devrim bir parti gibi rahat olmayacak. Ölümcül ve vahşi olacak. Teknoendüstriyel sistem patlak vermeye başladığında, sonucun hemen tüm insan ırkının huzur ve barış içinde yaşayacağı bir ütopya olmaya çağından emin olabilirsiniz. Aksine, çeşitli gruplar iktidar için yarışacak. Teknolojinin rakipleri en kuvvetlilerin kendileri olduklarını kanıtlarlarsa, teknolojik sistemin çöküşünün tam ve nihai hale gelmesini sağlayabileceklerdir. Diğer gruplar daha güçlü kalırsa da teknolojik sistemi kurtarabilir ve tekrar rayına sokabilirler. Bu nedenle etkili olacak bir devrimci hareket, gerçek bir devrimin gerektirdiği bedeli ödemeye istekli insanlardan oluşmalıdır: Felaket, acı ve ölümle yüzleşmeye hazır olmalıdırlar.

Şu anda da zaten bir tür devrimci hareketimiz var ama etkinliği pek yüksek değil.

Bunun bir nedeni açık ve kesin bir hedefe odaklanmamış olması. Bunun yerine, "patriyarkanın sona ermesi", çevrenin korunması ve kadınlar, eşcinseller ve hayvanlar için "adalet" (bu ne anlama geliyorsa artık bilmiyorum) gibi belirsiz hedeflerden oluşan karmakarışık bir şeye sahiptir.

Bu hedeflerin çoğu devrimci hedefler bile değildir. Bu makalenin başında da söylendiği gibi devrimin önkoşulu, ancak mevcut toplum yapısının yıkılmasıyla gerçekleştirilebilecek değerlerin geliştirilmesidir. Örnek vermek gerekirse, kadın erkek eşitliği, tecavüz ve aile içi istismara son verme gibi feminist hedefler, toplumun mevcut yapısıyla mükemmel bir şekilde uyumludur. Aslında bu hedeflerin gerçekleştirilmesi teknoendüstriyel sisteminin daha verimli işlemesini bile sağlayacaktır. Aynıısı diğer "aktivist" hedeflerin çoğu için de geçerlidir. Sonuç olarak, bu hedefler reformisttir.

Gerçekten devrim niteliğinde olan bir hedef - yani, tekno - endüstriyel sistemin kendisinin ortadan kaldırılması - genelde bu karışıklıkta kayboluyor. Devrimin gerçekleşebilmesi için kendine özgü bir kimliği olan ve sadece teknolojik sistemi ortadan kaldırmaya adanmış bir hareketin ortaya çıkması gerekir. Toplumun bir parçası için adalet gibi reformist hedeflerle oyalanılmamalıdır.

Mevcutta sahip olduğumuz hareketin etkinliğinin düşük olmasının bir diğer sebebi de hareketteki insanların çoğu yanlış motivasyonlarla oradadır. Bazıları için devrim, gerçek ve pratik bir hedeften ziyade belirsiz ve boş bir umuttur. Bazıları, teknolojik medeniyetin genel sorunundan ziyade kendilerine özel şikayetlerle ilgileniyor. Bazıları için de devrim, yalnızca isyancı dürtüler ve özentilikle oynanmış bir oyundan ibaret. Bazıları da egolarını tatmin etmek için harekete katılırlar. Statü için rekabet ederler yahut devrim davasını ilerletmekten ziyade kendi kibirlerini beslemeye yarayacak "analizler" ve "eleştiriler" yazarlar.

Etkili bir devrimci hareket için devrimin soyut bir teori, belirsiz bir fantezi, belirsiz bir gelecek uğruna sadece boş bir umutla veya isyancı dürtülerle oynanan bir oyun olmadığını, aksine pratik bir şekilde üzerinde çalışılması gereken gerçek, kesin ve pratik bir hedef olduğunu düşünen insanları bir araya getirmek gerekiyor.

Anarşist Kütüphane

Theodore Kaczynski
Devrim Yolu
2008

03.06.2022 tarihinde şuradan alındı: gayrnesriyat.substack.com

Çeviri: Gayr Neşriyatı

İngilizce Aslı: The Road to Revolution

tr.anarchistlibraries.net